

فرهنگ مالیاتی جامعه نیز نیازمندیم. در این راستا، کلیه مدیران و کارفرمایان باید نسبت به نقش و اهمیت مثبت مالیات در چرخه زندگی و جامعه آگاه شده و ایمان داشته باشند.

د) جرایم مالیاتی و مجازات‌های آن: قانون‌گذار برای نیل به هدف دریافت مالیات‌ها، ضمانت اجرایی نظیر تنبیه و جریمه را پیش‌بینی کرده که مخصوص افرادی است که از پرداخت مالیات خودداری می‌کنند. برای مثال، ماده ۱۹۰ قانون مالیات‌های مستقیم، به جریمه افرادی که از پرداخت به موقع مالیات سر باز می‌زنند، اختصاص یافته است. این جریمه‌ها به موجب ماده ۱۹۶ قانون مالیات‌های مستقیم، از ۱۰ درصد مالیات متعلقه شروع و به ممنوعیت خروج از کشور پایان می‌یابد.

بدین ترتیب، ملاحظه می‌شود که موضوع مالیات‌ها، تأثیر مستقیم و قابل توجهی بر وضع یک واحد تولیدی و اداره آن بر جای می‌گذارد و همین امر، چالش‌هایی را در امر تولید و سرمایه‌گذاری ایجاد کرده و سبب می‌شود تا کارآفرینان کمتر به سرمایه‌گذاری مجدد و توسعه فعالیت‌های تولیدی - صنعتی بپردازند. ■

اقتصاد کشور را مرتفع سازد. تشریفات وصول مالیات شامل تنظیم اظهارنامه مالیاتی همراه با ترازنامه سود و زیان، به روز بودن دفاتر و دیگر مدارک و اسناد از یک سو و تعدد افراد و مراجع رسیدگی کننده به اظهارنامه مالیاتی و دیگر مدارک مؤدیان از سوی دیگر، بر مشکلات و پیچیدگی‌های جمع‌آوری و پرداخت مالیات افزوده است.

ج) مراجع رسیدگی به اختلافات مالیاتی: مراحل رسیدگی به اختلافات مالیاتی، از جمله مشکلاتی است که صاحبان صنایع، کارفرمایان و کارآفرینان با آن مواجه هستند. مهمترین ضعف در این حوزه، مربوط به طول مدت رسیدگی است، زیرا طرفین اختلاف یعنی مؤدیان و واحدهای مالیاتی، مدت زمان درازی را با سرگردانی طی می‌کنند تا به نتیجه‌ای مشخص دست یابند. مشکل دیگر در این زمینه، هزینه‌های سنگین مربوط به تشریفات وصول مالیات است. اما کلیه مسایل و مشکلات یاد شده را که منجر به اتلاف وقت و انرژی زیادی می‌گردد، می‌توان با رعایت اصول ذکر شده مانند اصل برائت و اصل اطمینان به مؤدیان مالیاتی از میان برداشت و یا به حداقل رساند. البته به اصل دیگری به نام ارتقای

عبور ایران هسته‌ای از روسیه

با جهش هسته‌ای ایران، حاکمان کرملین فهمیده‌اند که ایران در "مرز عبور تکنولوژیک از روسیه" قرار گرفته است. لذا روس‌ها - هم صدا با آمریکا - در مسیر توسعه برنامه هسته‌ای کشورمان سنگ اندازی می‌کنند.

روسیه به غرب شده است. روسیه از ابتدا سعی کرده بود در منازعه هسته‌ای ایران با آمریکا، نقش یک میانجی مرضی طرفین را بازی کند و در سایه این نقش، هم نهایت استفاده را از ایران ببرد و هم در چانه‌زنی‌های مستقیم با قدرت‌های غربی

شرکت کند. این سیاست کرملین‌نشینان، به مرور تبدیل به یک تاکتیک نوین جهت استفاده دوسویه از پرونده هسته‌ای ایران در راستای منافع ملی شان گردیده است. در همین راستا، روس‌ها از یک سو در قبال پشتیبانی از مواضع ایران در قبال آمریکا، خواستار امتیازاتی از کشورمان می‌شوند و از سوی دیگر، در قبال عدم راه‌اندازی نیروگاه بوشهر، از آمریکا امتیازاتی را اخذ می‌نمایند - و این سیاست روسیه کماکان ادامه خواهد یافت.

طبیعتاً این سیاست روس‌ها هرگز در جهت حفظ منافع ایران نبوده و حمایت‌های هرچند اندک آنها از کشورمان، تنها در جهت منافع کوتاه‌مدت و بلندمدت روسیه شکل گرفته است، زیرا روس‌ها در مذاکرات دیپلماتیک، بر اساس یک اصل زیربنایی معتقدند: "آن چیزی که مال ما است، مال ما است و آن چیزی که مال شما است، می‌توانیم بشنیم و در مورد آن صحبت کنیم!"

بی‌شک، استراتژیست‌های کرملین، تحولات ایران در دوران جدید را کاملاً زیر نظر دارند. روس‌ها در طول سال‌های اخیر میلادی، چند رفتار معنادار در قبال ایران از خود نشان داده‌اند. آنها از یک سو با عضویت ایران در پیمان امنیتی - اقتصادی شانگهای که باعث افزایش قدرت بازیگری منطقه‌ای کشورمان می‌شد، مخالفت کرده و از سوی دیگر، سرعت تطابق خویش با خواست‌های غربی‌ها و به ویژه آمریکا در پرونده هسته‌ای ایران و صدور قطعنامه علیه کشورمان را افزایش داده‌اند. روس‌ها حتی تلوخا از تمایل و موافقت خود با تشدید تحریم‌ها و "آنزوی سیاسی" ایران که هدف آمریکا می‌باشد، سخن گفته‌اند. به گزارش واحد اطلاعات و اخبار «اقتصاد ایران»، این دستورکار در ملاقات اخیر پوتین با جرج بوش در ایالت مین نیز ادامه داشته است.

در نهایت، باید به این واقعیت هم اشاره کنیم که روسیه بیشترین سود را از اختلافات موجود بین ایران و جهان غرب می‌برد. به همین دلیل، این کشور با اتخاذ سیاست‌های دو پهلو، این اختلافات را طولانی‌تر و عمیق‌تر می‌کند. این حقیقت، در بیان زیینگنیو برژینسکی، مشاور امنیت ملی اسبق آمریکا، متبلور است: "منافع روسیه، در جنگ آمریکا با ایران بهتر تأمین می‌شود." ■

روابط سیاسی دوجانبه ایران و روسیه را می‌توان به سه مقطع مهم زمانی (الف) دوران روسیه تزار، (ب) دوران شوروی سابق و (ج) دوران روسیه فعلی، تقسیم نمود. با مطالعه تاریخ روابط دو کشور، به راحتی می‌توان مشاهده کرد که در هر سه دوران، روس‌ها به بهانه‌هایی سعی کرده‌اند از ایران برای اهداف سیاسی و اقتصادی خود بهره‌برداری کنند. از نظر روس‌ها، ایران کشوری مهم و از نظر منابع و فرصت‌ها، غنی است که نباید شریکی برای روس‌ها در آن کشور وجود داشته باشد. به همین جهت، آنها تمام تلاش خود را برای منوپولیزه (انحصاری) کردن منافع خود در ایران به کار می‌برند.

در بررسی روابط دو کشور، به نظر می‌رسد که تاکنون ایران برای روسیه، حکم "تاکتیک" داشته است، نه "استراتژی". اما امروز و در شرایطی که نشانه‌های پایان تاکتیک فعلی روسیه در مورد ایران پدیدار شده، می‌توان در خصوص بروز نشانه‌های وجود یا عدم وجود یک "استراتژی بلندمدت" در روابط دو کشور بحث کرد. در واقع، با جهش استراتژیک ایران در زمینه راه‌اندازی و تکمیل آبشار دوم سانتریفیوژها و تأسیسات آب سنگین اراک و دیگر پیشرفت‌های هسته‌ای در طول یک سال اخیر، به نظر می‌رسد نگاه روسیه به ایران دچار تغییرات معناداری شده است، زیرا رهبران کرملین به خوبی فهمیده‌اند که ایران در مرز "عبور تکنولوژیک از روسیه" قرار دارد و بی‌شک، تبدلات سیاسی طرفین با چنین عبوری، دچار تحولات جدیدی خواهد شد. به همین دلیل، روس‌ها سعی دارند هم‌نوا با آمریکا، در مسیر توسعه و تکمیل نیروگاه بوشهر و ارسال سوخت مورد نیاز، سنگ‌اندازی و کارشکنی کنند. چندی پیش دبیر شورای عالی امنیت ملی کشورمان در خصوص تأخیر طرف روسی در راه‌اندازی نیروگاه بوشهر، گفت: "مایه تأسف است که وعده‌های دولت بزرگ روسیه بر سر موعده نیست. البته همین وضع نشان می‌دهد که در خصوص تأمین سوخت هسته‌ای ایران از کشورهای دیگر ا تضمین کاملی وجود ندارد و اصرار ایران در این مورد کاملاً درست است."

به اعتقاد برخی از کارشناسان، ایران بر روی روسیه به عنوان تنها حامی و پشتیبان خود در جامعه بین‌الملل و صدور تکنولوژی نوین هسته‌ای و موشکی، حساب باز کرده بود. این انتظار هم چندان بی‌ربط نبود، چرا که جدای از سود مالی فراوانی که از تکمیل نیروگاه بوشهر می‌برد، روسیه قصد داشت از این نیروگاه به عنوان نمونه کاری خود برای بستن قرارداد با دیگر کشورهای منطقه استفاده کند. بر همین اساس بود که روس‌ها بسته پیشنهادی انجام مرحله غنی‌سازی و تشکیل کنسرسیوم تولید سوخت هسته‌ای در خاک خود را ارائه کردند. اما با رد این بسته پیشنهادی از سوی ایران، عملاً این طرح روسیه نیز ناکام ماند.

به نظر می‌رسد، روس‌ها به تمایل ایران برای نقش‌آفرینی فعال و مستقل و از موضع اقتدار، اطمینان یافته‌اند. به نظر می‌رسد در قطعی طرح روسیه از سوی ایران، مقطعی جدید در منازعه هسته‌ای کشورمان پدید آورده و البته موجب نزدیکی